Türkiye
Kimya-İş

15 Ocak 1974 TÜRKİYE KİMYA SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANI Sayı:36 Yıl:4

yeni bir yıla girdik. VE...

UMUT İŞÇİ SINIFINDADIR

1973 gerilerde kaldı. Yeni bir yıldayız şimdi. İşçi sınıfı için umutlarla dolu bir yılın başındayız. İnancımız odur ki 1974 işçi sınıfı için daha aydınlık, yeni yeni zaferlere gebe bir yıl olacaktır. Bu inancımızdır ve doğrumuzdur. Nasıl ırmaklar tersine akıtılamazsa, işçi sınıfı mücadelesinin de her yeni yılda daha geniş boyutlara ulaşması engellenemeyecektir.

Geride bıraktığımız 1973 yılına bakarsak, işçi sınıfı açısından 1973 yılını "Lokavt Yılı" diye adlandırabiliriz Gerçekten de 1973 yılı boyunca sermayedar sınıfın temel siyaseti, birbiri ardına lokavtlar ilan ederek işçi sınıfını sindirme isteği oldu. Bir başka deyimle sermayedar sınıf 1973'de Anayasaya aykırı bir silah olan lokavt silahını insafsızca kullanarak işçi sınıfına karşı geniş bir saldırı düzenlediler.

KİMYA İŞ VE LOKAVTLAR...

Sermayedar sınıfın lokavt saldırısının en çok yöneltildiği sendika Kimya İş oldu. Ancak öğünerek söylemeliyiz, Kimya İşçilerinin devrimci kararlılığı bu saldırıları zor da olsa tam anlamıyla püskürttü. Özellikle Roche, Abbott ve Pfizer'de grev kararlarına cevap olarak alınan lokavt tehditlerine rağmen sürdürülen yiğit direniş sermayedar sınıfın cephesini çökertti ve bu grevlerimiz övünülesi bir başarı ile sonuçlandı.

Şimdi yeni bir yılın başındayız. Ve hemen söyleyelim, 1973 yılında Kimya-İş Sendikasının ve Kimya İş üyesi işçi arkadaşlarımızın sermayedar sınıfın saldırılarını başarı ile göğüslemiş olması bizleri bir rahatlığa bir gevşemeye sürüklememelidir. Tam tersine 1974'de çok, çok daha uyanık olmamız gerekiyor. Çünkü sermayedar sınıf 1974 yılında daha yeni ve daha geliştirilmiş saldırı yolları, yöntemleri, yordamları aramaktadır ve bulmaktadır Bu yüzden de 1974 yılı özellikle Kimya işçileri için 1973'den çok daha çetin mücadelelere konu olacaktır.

KİMYA PATRONLARI GREV FONLARI İLE ÖRGÜTLENMELERİNİ GELİŞTİRİYOR VE SAFLARINI SIKLAŞTIRIYORLAR...

Kimya İşverenleri Sendikasının 1973'ü bitirirken (6 Kasım 1973'de) toplanan olağanüstü kongresinde alınan bir kararla, İşverenler Sendikasının tam 30 milyon liralık bir grev fonu kurmasına karar verildi. Bunun açık anlamı şu : Eğer bir fabrikada grev olursa o patron işçilerin karşısında yalnız bırakılmayacak ve bütün kimya patronları onun yardımına koşacaklardır. Yani sermayedar sınıfı, kendi sınıf bilincine sahip olmakta, eskisi gibi her koyun kendi bacağından asılır hesabı yapmamaktadır.

Üstelik bütün sözleşmelerde Kimya İşverenleri Sendikasına tam yetki verilmektedir. Patronların sendikası ise ücret zamları, ikramiyeler, kıdem tazminatları gibi temel konularda işçi sendikalarına karşı çok katı bir tutum içine gireceğini açık açık söylemiştir

Bütün bunların anlamını özetlersek, artık masa başında, toplu pazarlık yoluyla iyi haklar elde edebilme olanakları iyece yok olmuştur. Düğümleri artık ancak grevlerle çözebileceğiz...

En önemlisi ise 1974 başlarında artık sendikal mücadele ile başarı kazanma olanaklarımız iyiden iyiye ortadan kalkmaktadır. Çözüm kaçınılmaz şekilde siyasi mücadeleden geçecektir.

Bu ise sınıfımızın bilincine sahip çıkmamızı zorunlu kılıyor. 1974 İşçilerin siyasal mücadelelerinin ağırlık kazandığı bir yıl olmalıdır.

Devrimci kimya işçilerine düşen görev ise bu yiğitlik ve bilinçlenme yarışında bütün bir işçi sınıfına örneklik etmektir. Devrimci kimya işçileri bu zor görevinde üstesinden gelecek lerdir. 1974 bu bakımdan da bizler için bir umut yılıdır...

KAV'DA UYUŞMAZLIK

Kav kibrit fabrikası işvereniyle iki aydır süren toplu sözleşme görüşmeleri bir anlaşma olmadığından, yasa gereğince, uzlaştırma kuruluna gönderildi.

Kav Orman Sanayi T.A.Ş. Koç Holding in fabrikalarından biri, Bursanın Orhangazi ilçesinde kurulu olan fabrikanın işçileri, Kimya-İş Sendikasına üye olduktan sonra, uzun süre, sarı Petrol- İş sendikasından kurtulma mücadelesi verdiler. Tam altı ay, toplu sözleşme yapmadan bilinçli bir inatçılıkla, sendikaları Kimya-İş'te kenetlendiler. Sarı sendikaya, yasaların boşluklarına, partizan yöneticilere karşı direndiler. Sonunda da yargıç kararıyla, Kimya-İş Sendikası Toplu Sözleşme yetkisini aldı.

İki aya yakın süren görüşmelerde tam 23 madde üzerinde anlaşmaya varmak mümkün olmadı. Özellikle parayla ilgili konularda işverenler hiçbir şey vermeye yanaşmadılar. Durmadan fabrikanın Orhangazi'de kurulu olduğunu, hayatın Orhangazide İstanbula göre ucuz olduğunu ileri sürdüler. Patronların teklif ettiği saat ücretine 75 kr.luk zammın ikinci gerekçesi de fabrikanın yeni kurulmuş olmasıydı.

Yeni kurulduklarını, kâr etmedikleri ni ileri süren patronlara karşı Kimya-İş yetkilileri de hayat pahalılığının Türkiyenin her tarafında bir çığ gibi büyüdüğünü İstanbul-Orhangazi farkının öyle kendilerinin söyledikleri gibi pek büyük olmadığını, kaldı ki üretim bakımından İstanbuldaki kibrit işçisiyle Orhangazi'deki kibrit işçisinin eşit olduğunu, patronların Orhangazi' de fabrika kurduk diye İstanbul'daki patrondan daha fazla işçi sömürmesine hakları olmadığını söylediler.

KAV İŞÇİSİ HAKKINI ALINCAYA KADAR HİÇ BİR MÜCADELEDEN KAÇINMAYACAKTIR.

Kav işçileri, şimdi bilinçli bir sabırla uzlaştırma kurulunun kararını bekliyorlar. Eğer, Uzlaştırma Kurulundan da kendilerinin ve sendikalarının kabul edemeyeceği bir karar çıkarsa, sonunda haklarını almak için, greve gideceklerini bilerek sabırla bekliyorlar.

İnandıkları, güvendikleri sendikaları Kimya-İş'te demir bir yumruk gibi kenetlenmiş olan Kav işçilerinin başarıya ulaşacakları açıktır.

SERMAYE BOŞUNA ÇABALIYOR

14 Ekim'den bu yana üç ayı aşkın bir süre geçti. Sözün kestirmesiyle söyliyelim,yurdumuz tam üç aydır hükümetsiz durumda. Üç ay önce istifa etmiş ve bütün emekçi halkın güvenini kaybetmiş,üstelik bir "sermaye hükümeti" olarak damgalanmış olan Naim Talu kabinesi hala işbaşında...

Bunun bir sorumlusu olmalıdır. Ve vardır...

Dolmuş sohbetlerinden,fabrika köşelerine,kahve söyleşilerinden arkadaş sofralarına kadar uzanan hemen her yerde konuyla ilgili olan hemen herkes bu durumun sorumlusunu arıyor. Kişilerin siyasi eğilimlerine göre verilen cevaplar da pek çeşitli. Kimileri "Ecevit'in kendini naza çektiğini" öne sürüyor,kimileri "Erbakan'ın kaypaklığı olmasa bütün bu bunalımın ortadan kalkacağı" görüşünde,kimileri ise Demirel'in hükümeti kurdurmamak için elinden geleni ardına koymadığı kanısında...

Ancak biz olaylara bilimin şaşmaz ışığı ile bakmalıyız yönümüzü şaşmayan bir pusula ile,işçi sınıfının pusulası ile tayin etmeliyiz...

BUNALIMI YARATANLAR KİMLERDİR?

Şimdi soruya kestirme bir cevap verelim: Bu günkü hükümet bunalımının tek sorumlusu sermayedar sınıflar ve onların siyasi örgütleridir. Belki gazetemiz elinize geçtiği sırada bir hükümet kurulmuş olacaktır,belki de Kimya İş gazetesi baskıda iken hükümet bunalımına bir çözüm bulunacaktır,ancak bu durum hiçbir şekilde bu yazıda söyleyeceklerimizin geçersizliğini etkilemeyecektir.

SERMAYEDAR SINIFIN BOZGUNUNUN SEBEPLERİ NELERDİR?

Güneş gibi ortada,14 Ekim sonuçlarında halkımız demokrasiyi seçti. 14 Ekim'de halkımız oylarını "sol" yönde kullandı. Bu da sermayedar sınıfın açık seçik bozgununa yolaçtı. Bu gün teşvik tedbirleri denen yağma düzenin sona ermesi endişesi;bu gün kredilerin halkın çıkarlarına uygun olarak kullanılması korkusu; bu gün işçi sınıfı ve emekçi tabakaların örgütlerinin güçlenmesi tehlikesi sermayedar sınıfın saflarında onulmaz gedikler açıyor. Bir CHP - MSP koalisyonunun önlenmek istenmesi bundandır.Sermayedar sınıf için tehlikeli bulunan CHP'nin iktidar olmasının engellenmesi yönündeki bütün kirli çabalar bundandır.

Korktukları "düzen"in değişmesidir. Ancak nasıl ırmaklar tersine akıtılamazsa,tarihin çarkı da geri döndürülemeyecektir. Düzenin değişmesi,işçi sınıfının,devletin yönetimini - demokratik yollardan - alması kaçınılmazdır. Sermayedar sınıfın bütün çabaları bu kaçınılmaz sonu geciktirmek,ertelemek içindir ve çekinmeden söyleyelim bunca çaba boşunadır,sermayedar sınıf akıntıya kürek çekmektedir.

GEÇİCİ TEDBİRLER...

Nitekim sermayedar sınıfın en büyük örgütü olan AP'nin ve onun başkanı Süleyman Demirel'in çabaları da bu söylediklerimize uygun olarak,kaçınılmaz sonu biraz daha geciktirmek yolunda çabalamaktan ibarettir. AP genel Başkanı CHP'nin hükümeti kurması halinde işçi sınıfının ekonomik ve siyasal örgütlenmesi için bir sürü "demokrasiye aykırı engelin ortadan kalkacağını çok iyi bilmektedir. Ecevit'in Başbakan olmasını önlemek istemesinin sebebi de hemen hemen bundan ibarettir.

DEMOKRASİ YAŞAYACAKTIR ÇÜNKÜ ONA HALK SAHİP ÇIKMIŞTIR

Ancak,ne yapılırsa yapılsın,ne menem dolap döndürülürse döndürülsün sermayedar sınıf yurdumuzda demokrasinin serpilip gelişmesini önleyemeyecektir. 14 Ekim seçimlerinde başlayan toplumsal uyanış giderek daha da güçlenerek sürecek ve yurdumuzda demokrasinin bayrağı bir daha inmemecesine dalgalanacaktır.

Ve bilinmelidir ki o bayrağı yiğit ve devrimci işçi sınıfı taşımaktadır. Ve bilinmelidir ki bayraktarlığını yani öncülüğünü işçi sınıfının yürüttüğü mücadeleler - tarihsel olarak - zafere ulaşır.

Umut işçi sınıfındadır...

affı geciktirenleri

Genel seçimler yapılalı 3 ay oldu Cumhuriyetin 50.yıl dönümünden bu güne dek 3 ay geçti. Kurban bayramını da geçirdik. Halâ 70 bin yurttaşımız cezaevlerinde çile dolduruyor.

Dünya da Siyasi mahkum ve tutuklu ların bulunduğu ender ülkelerden biri olarak görülüyor Türkiye.

Sanıklara insanlık dışı işkencelerin yapıldığı,bu konuda Cumhurbaşkanına varıncaya kadar devletin bütün sorumlularına başvurulduğu,fakat bir türlü koğuşturmaların sonuçlanmadığı bir ülke olmakta devam ediyor Türkiye.

Seçim propogandalarında fikir suçu diye bir şeyi kabul etmediklerini söyleyen politikacılar,genel af sloganını bol keseden kullanan parti lideterleri,şimdi 10 yıllık 15 yıllık ceza indirimli af tasarıları hazırlıyorlar. Bu tasarıların bile TBMM'den geçip geçmeyeceği belli değil.

Öte yandan tam 34 tane idam dosyası TBMM'ne gelmiş durumda. İdamların bir türlü hazırlanamayan af tasarılarından önce meclislerde görüşülmesi ihtimali var.

Barıştan,Özgürlükten,Bağımsızlıktan,Demokrasiden yana işçi sınıfı

İ.ETEM'DE

İ.Etem Kimya Evi işyerinde çalışan arkadaşlarımız,çarpık kapitalist düzenin,her türlü baskıya,sahtekârlığa meydanı boş bırakmışlığını bir kere daha yaşıyorlar. Sinirleri gergin,huzursuz. Hergün ne olacak,bakalım daha neler göreceğiz kuşkusuyla işbaşı yapıyorlar . Ve hemen hergün yeni olaylarla karşılaşıyorlar. Ya bir arkadaşları işten çıkartılmış,ya fabrikadaki görevleri gerçekten ne olduğu bilinmeyen bir takım kişiler bir Kimya-İş üyesini tenhada tehdit etmişler,ya da sabrı tükenen bir Kimya-İş'li patron uşaklarına karşı gelmiş,haydi arkasından tutanaklar tutulmuş disiplin kurullarına,savcılıklara baş vurulmuş.

DEVA HOLDİNG
SENDİKALAŞMAYA KARŞIYMIŞ.

Bütün bu huzursuzlukların başlangıcı İ.Etem Kimya Evi'ni DEVA Holding'in satın aldığı tarihlere kadar geri gider. Deva Holding yöneticileri işçilerin sendikalaşmalarını istemezlermiş,! hele devrimci sendikalara hiç tahammül edemezlermiş.(!) Deva'cılar İ.Etem ' i satın alınca işçilerin Kimya-İş'in üyesi olduğunu gördüler. Hemen işçileri Kimya-İş'ten ayırmanın yollarını düşündüler. Önce toplu iş sözleşmesini çıkmaza götürdüler. Böylece işçileri tek tek avlıyacaklarını sandılar,becerememediler.

DEVA'NIN DOĞURDUĞU
İL-İŞ

Onun üzerine işyerinde kendilerine uygun kişileri aradılar,buldular. Bir sarı sendika kurdurdular. İl-İş dedi -

affetmeyiz

işkencelere karşı olduğunu,gerçek barışın ancak topyekün afla gerçekleşebileceğini biliyor,inanıyor. Sendikalar topyekün af isteklerini teker teker açıkladılar.

Gerçekten namuslu,demokrasiye inanmış yazarlar,bilim adamları topyekün aftan yana olduklarını gazetelerde yazıyorlar.

Bir kere daha sesleniyoruz; Meclislerdeki idam dosyaları Af tasarısından önce gündeme alınmamalıdır.

Topyekün af tasarısı ivedilikle hazırlanıp meclislere yollanmalıdır.

İşkenceler durmalı, işkenceciler hakkında soruşturma açılmalıdır.

İşçi Sınıfı olarak demokrasinin yurdumuzda filizlenmesi için ilk şartın bunlar olduğunu,kamu oyuna bir kez daha duyuruyoruz.

ERDEMİR'DE GREV İKİ AY DAHA ERTELENDİ fakat bu yeni grev kırma metodu direnişi kıramıyacaktır

İşverenler artık işçi kuruluşlarına karşı tek tek değil teşkilatlı olarak saldırmayı ve işçilerin sırtından kazandıkları tatlı kârları böylece daha da artırmayı kurmaktadırlar. Bu düşüncenin ilk ürünü MESS (Madeni Eşya Sanayii İşverenleri Sendikası) olmuştur.

Böyle bir teşkilat da Kimya İş kolunda faaliyet göstermektedir. Fakat MESS'in bunların en güçlüsü olduğu bir gerçektir. Erdemir'de oynanan oyunda MESS'in rolünü geçen sayımızda anlatmıştık. İşin en dikkat çekmesi gereken yanı bir devlet kuruluşu olan Ereğli Demir Çelik fabrikasının sermayedar sınıfın bir kuruluşu olan MESS'e üye olması ve onu verdiği aidatlarla besleme sidir. Şu olayda bile devletin çarkını eline geçirenlerin nasıl o çarkı kendilerinden yana çevirdiklerini kolayca görebiliyoruz. Dişlilerin arasında da biz işçiler eziliyoruz.

Ereğli'de grev bir kez daha ve iki ay süre ile ertelenmiştir. Erdemir ' i greve sürükleyenin ve anlaşmayı önleyerek erteleme kararlarının alınmasını sağlıyanın MESS olduğunu artık iyice biliyoruz. Ama doğrusu şubatın 15 inden sonra Ereğli'de neler olacağını merak ediyoruz. Çünkü Bakanlar Kurulu bütün erteleme yetkilerini kullanmış bulunuyor. Ertelemenin üç aydan fazla uzaması kanunen mümkün değil.

MESS ondan sonra ne yapacak. Gene devlet kuruluşu Erdemir'in zararına göz yumup, aynı kuruluşun özel sermaye sahibi patronlarının karaborsa ile daha çok kâr etmesinin şartlarını mı sağlıyacak? Yoksa siyasi bir takım etkenlerle de (bu MESS'in burnunu sokmadığı yer yoktur) grevin anlaşmayla son bulması için grevin kırılmasının şartlarını mı hazırlayacak? Mesela güvenlik kuvvetleri ile Erdemir işçilerini karşı karşıya getirmek için dolaplar mı çevirecek?

Bildiğimiz bir şey varsa,o da Erdemirin yiğit işçilerinin erteleme sona erdikten sonra greve aynı şevk ve dirençle devam edeceğidir. Karşılarındaki kim olursa olsun haklarını alıncaya kadar direnecek ve mutlaka başarıya ulaşacaklardır.

SARI İL-İŞ YETKİYİ ALAMADI referandum istiyoruz

ler adına da. İlk görevi verdiler İl-İş'e: "Grevi kırın". Patronun doğurttuğu sendika da elinden geleni ardına komadı grevi kırmak için. Doğrusu patronun emrini bukadar mükemmel yerine getirmeyi yer yüzünden hiç bir insan beceremez. Ev ev dolaştılar. Para vaad ettiler,tehdit ettiler şantaj yaptılar en iğrenç iftiraları attılar. Olmadı , olmadı. Bir türlü grevi kıramadılar.İ. Etem'in bilinçli,sendikaları Kimya-İş' e güvenen işçileri grevi sürdürdüler.

SARI SENDİKA YETMEZSE ASKER ESKİLERİ VAR

DEVA'cılar sade kendi kurdurdukları sarı sendika İL-İŞ'e güvenmediklerinden,asker eskilerini,emekli albayları, emekli assubayları doldurdular işyerine. Devir sıkı yönetim devri olduğundan,bu asker eskilerinden işçilerin korkacaklarını zannettiler. Fabrikayla kışlayı birbirine karıştıran emekliler takımı,aldıkları bol parayı hak etmek için,canla başla çalıştılar. Bir yandan İL-İŞ'in başı boş bırakılmış, tezgahlarında hiç çalışmayan,durmadan fabrikanın içinde dolanıp duran yöneticileri,öte yandan emekliler takımı,fabrikayı Kimya-İş üyeleri için hapishane haline getirdiler. 80'den fazla Kimya-İş üyesini işten çıkarttılar. Geçici işçilerle işlerini görmeye başladılar. 29 gün çalıştırıp 30.gün işten çıkarttıkları işçileri,daha işe alındığı dakikalarda,emekliler takımı,İL-İŞ Sendikasına üye yazdılar. Kabul etmeyeni işe almadılar. Memurları,propogandistleri,kendisine "albayım" dedirten emekli subay,aba altından sopa göstererek,tehditle kendisi İL-İŞ'e bizzat üye yazdı.

ÇİFT MAAŞLI EMEKLİLER TAKIMI TOPLU SÖZLEŞME YAKLAŞINCA BASKIYI ARTTIRDI

Adresi fabrikanın içinde bir oda olan,masası,sandalyesi patron tarafından verilen,yöneticilerinin tamamının fabrika içinde başı boş dolaşıp para alan İL-İŞ sendikası,274 sayılı Sendikalar yasasına göre bile sarı sendika sayılan,yöneticilerinin hapis ve para cezasına çarptırılması gereken bir sendika. Fakat,toplu iş sözleşmesi yasası gereğince,baskı,tehdit,sahtekarlıkla üye fişi kalabalığı yapmış olan İl- İş sendikası yetki alacak, toplu sözleşme yapacak. Olur mu böyle şey? Anayasaya, demokrasiye,akla aykırı bir şey bu.

YASALARDAKİ BOŞLUKLAR KİMİN İÇİN

Yasalar hazırlanırken özellikle dikkat edilmiş bunlara. Yani,sarı sendikaların kurulabilmesine,yaşamasına,yetki almasına. Türkçesi işçinin başına bela olmasi için yasalara maddeler konmuş. Öyle yanlışlıkla gözden kaçtığı için falan değil,tam tersi,büyük bir özenle böyle olması için uğraşılarak böyle yapılmış. Yasaların yapanlar patronların yararını kolladıklarından, işçilerin kendi kurdukları,kendilerinin yönettikleri sendikalarda toplanmalarını engellemek istemişler ve ona göre yasa hazırlamışlar. Yasalardaki bu patronların lehine boşluklardan ilk faydalanmaya kalkan İbrahim Etem'i satın alan DEVA'cılar değil. Yasanın yürürlüğe girdiği gündenberi patronlar kendileri için hazırlanmış olan bu boşluklardan pek iyi şekilde faydalandılar. Bu yüzden bir çok olaylar çıktı. İstemedikleri sarı sendikaların kendi adlarına toplu sözleşme yapmasını önlemek isteyen işçiler,çaresiz kalınca eyleme geçtiler Fabrikalar işgal edildi. Oturma grevleri yapıldı. Devletin güvenlik kuvvetleriyle işçiler karşı karşıya geldiler. Bu kadar olaya rağmen yasa, sarı sendikalara kapıları kapatacak,olayları dönliyecek şekilde değiştirilmedi. Tam tersine,anayasaya büsbütün aykırı yönde değiştirilmeye kalkıldı . 15-16 Haziran olayları işte bu nedenlerden doğdu. Sonunda anayasa mahkemesi yeni yasa değişikliğini iptal etti.

TEK ÇARE REFERANDUM

Yüce mahkemenin kararına rağmen bugüne kadar,toplu sözleşme yasası değiştirilmedi. Patronlarla sarı sendikalar elele işçilerin haklarını yemeğe devam ediyorlar.

BÜTÜN BUNLAR OLURKEN "TÜRKİYEDE HAKİMLER VARDI" DEDİRTECEK OLAYLAR DA OLDU. PATRON-SARI SENDİKA İKİLİSİNİN BASKISINDAN İŞÇİLER ADALETE SIĞINDILAR BİRÇOK HAKİM,İŞÇİLERİN HANGİ SENDİKAYI İSTEDİĞİNİ REFERANDUM'LA TESBİT ETTİ. İŞYERİNDE HAKİMİN GÖZETİMİNDE İŞÇİLER GİZLİ OY AÇIK SAYIMLA İSTEDİKLERİ SENDİKAYI BELİRTTİLER VE SARI SENDİKA BELASINDAN KURTULDULAR.

Şimdi İbrahim Etem Kimya Evi işyerinde de REFERANDUM istiyorlar. İşçiler serbest iradeleriyle diledikleri sendikayı seçsinler.

HODRİ MEYDAN

Görelim bakalım o zaman İl-İş denilen patron doğurttuğu sarı sendika kaç oy alıyor İbrahim Etem işçisinden.

1973'DE LOKAVT T
İŞKENCELER
RAĞMEN HA

ŞERMAYENİN İŞÇİLER ÜZERİNDEKİ HAKİMİYETİ ARTTI.
LOKAVTLAR GÖZLE GÖRÜLÜR BİR BİÇİMDE ARTTI. GREV HAKKI İZNE BAĞLANDI. 1972 YILININ 1964'DEN BU YANA EN AZ GREV YAPILAN, LOKAVTLARINSA EN BÜYÜK BOYUTLARA U LAŞTIĞI YIL OLDUĞU AÇIKLANDI.

● OCAK 1973

-Bazı sendikalar işçilerin sendikalaşma haklarını ve sendikaların mücadele özgürlüklerini kısıtlayan yeni dernekler kanunu nun anayasaya aykırı olduğunu bildirdiler.

-Avrupa konseyinde Türkiyedeki siyasal durum eleştirildi.Özgünlükler konusunda Türk Hükümetinden garanti istendi.

● ŞUBAT 1973

LOKAVT'LAR YOĞUNLAŞIYOR.

-Disk'e bağlı Maden-İş Sendikası ile İzmitte kurulu Bastaş Floresans ve ampulleri fabrika - sında taraflar grev ve LOKAVT ka rarı aldılar. Bunun üzerine sendika grev oylaması yapmış işçile rin tümü greve "evet" demişler - dir.

-Cumhurbaşkanlığı seçimleri - nin yaklaştığı günlerde Komutanlarla Demirel çatışması yoğunlaşıyor.

● MART 1973

-Cumhurbaşkanlığı için Gürler aday gösterildi. Gürlerin adaylığı üzerinde basında çıkan tartış malara sıkıyönetim komutanlıklarınca yayın yasağı koydu.

-12 Mart muhtırasının ikinci yıldönümünde vaad edilen reformların hiç birinin gerçekleşmediği açıklandı.

-Mart ayı içinde cumhurbaşkanı seçilemedi.

ULUSLARARASI SERMAYEYE KARŞI ABBOTT GREVCİLERİ...

● NİSAN 1973

TALU HÜKÜMETİ SERMAYEDARLAR ARASINDA SEVİNÇ YARATTI.

-AP,CHP,CGP'nin ortak adayları Kontenjan senatörü Fahri Koru türk 557 parlementerin 365' inin oylarıyla Cumhurbaşkanı seçildi.

-Melen kabinesi istifa etti.

-Melen kabinesinin Ticaret Ba kanı Naim Talu Başbakan oldu.

-Hükümet sermayenin beyin takımı olarak nitelendi.

-Naim Talunun hükümeti kurması özel sektör arasında büyük bir sevinçle karşılandı.

-İzmitteki Türk Pirelli lastik fabrikasında Disk'e bağlı Lastik İş Sendikası çıkan uyuş - mazlık üzerine grev kararı aldı. Yapılan oylamada işçiler greve e vet dediler. Çok uluslu bir şirket olan Pirelli'deki durumu ICF'ye bildiren Lastik İş işçile rini şimdi dünyadaki bütün pirel li işçileri destekliyorlar.

● MAYIS 1973

TÜRKİYE İŞÇİLERİNİN ULUSLARARASI TEKELLERE KARŞI YAPTIKLARI GREV DÜNYA İŞÇİLERİ TARAFINDAN DESTEKLENİYOR.

-DİSK'e bağlı Türkiye Kimya - İş Sendikası,çok uluslu şirket - lerden Roche,Pfizer,Abbott' da grev kararı aldı. Kimya İş grev hakkında üyesi bulunduğu ICF'ye bilgi verdi. Roche şirketinin ge nel merkezinin bulunduğu İsviçre deki fabrikalarındaki işçiler Kimya-İş ile dayanışma halinde olduklarını bildirerek aralarında topladıkları greve yardım parasını Türk işçilerine gönderdiler.

-Odalar birliği,Özel sektör kuruluşları,sanayi ve ticaret odaları "Hükümetin kendileri için garanti" olduğunu söylediler.

● HAZİRAN 1973

LOKAVT BİR HAK GREV KIRICILIK MESLEK HALİNE GETİRİLDİ.

-GREV KIRICILIK bir meslek ha line getirildi. İzmitteki Kara - mürsel mağazalarının Süper marke tinde yapılan grev oylamasında Tez Büro İş grev oylamasını kaybetti. İşveren'in kiraladığı bir teak Vandocu işçilerin üzerine saldırarak bir çoğunu yıldırmayı başardı.

-Türk-İş 9. Genel Kurulu' nun Ankaradaki toplantısı sona erdi. Yönetim Kadrosu değişmedi. Yöneticilerin maaşları 9.000 liraya çıkarıldı.

-Sermayedarlar Taluya bir muh tıra vererek İşçi-İşveren ilişki lerinin yeniden düzenlenmesini , işçilerin meydana getirdikleri o laylarda yeterli tedbirlerin alınmasını istediler.

-İzmit'te Disk'e bağlı Maden İş Sendikasının sürdürdüğü Bastaş grevi sırasında,işveren veki li işçilerin üzerine arabasını sürerek grev gözcülerinden ikisi nin yaralanmasına sebep oldu.

LOKAVT

-Samsun belediye mezbahasında ki işçilerin başlattıkları greve Belediye Başkanı Vehbi Gül Mezbahayı kapatarak ve işçilerle alay ederek cevap verdi.

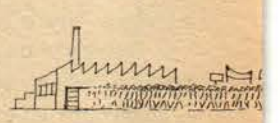

yerinde grev k
ne işverenler
aldılar.

● AĞUSTOS 197

LOKAVT

-Onbinlerce
Bursa'da düzen
kavtları prote
-Tofaş'ta a
ve lokavt kald

LOKAVT SALGIN SORUMLUSU SİYASİ İKTİDARD

Çoğumuz hakim sınıfların iktidarı tarafından alınr rarın, küçücük bir fabrikanın toplu sözleşme görü sıl yansıyacağını kolaya kavrayamayız. Sözgelimi nın hükümeti tarafından hazırlanıp, sermayedar sı nin çoğunlukta olduğu meclisler tarafından onayla ren 3. Beş Yıllık Planda'ki bir cümlecik, koca bi çi işveren mücadelesinin yönünü tesbit ettiğini b işçi ücretlerine ilişkin bölümünde şöyle deniyord *hedeflerine ulaşmak için sosyal adalet endişeleri iterek işçi ücretlerinin dondurulması yoluna gidi.* bu küçücük siyasi karar sonunda, sermayedar sınıf tün ücret artışı isteklerini kayıtsız şartsız ded ti. Hemen her toplu sözleşme, işverenler ve onlar rafından uyuşmazlığa götürüldü ve 1973 boyunca yü kavt ilanları ile karşı karşıya kaldı. 1973 Boyun fın haksız silahı lokavt işçilere döndü ve binler dildi. İşte Bursa ovasında on bine yakın işçi kar neltilen otomobil patronlarının lokavtı, işte Erd çilerine yöneltilen lokavt, işte Roche, Pfizer, Al

Bu mücadelelerin kiminde yendik kiminde geriledik. gerçeği de kafalarımıza çakılırcasına öğrendik : yoksun, siyasi mücadele ile tamamlaşmayan bütün el ler eninde sonunda çıkmaza girer ve işçi sınıfı ge çin mutlaka ve mutlaka siyasal örgütlenmesini tam o zaman insanca yaşama mücadelemiz hedeflerine ula

● TEMMUZ 1973

LOKAVT BİR HAK OLAMAZ.

-Sıkıyönetim mahkemelerinin yerini alacak olan Devlet Güvenlik Mahkemeleri Kanunu yürürlüğe girdi.

-Metal-İş Sendikasının Bursa' da Murat otomobillerinin yapıldı ğı Tofaş Fabrikası ile,Renauld o tomobillerinin yapıldığı Renauld fabrikalarının da bulunduğu 8 iş

-Disk'e bağ
kasının Ereğli
kalarında Grev
rine işveren d
dı. Yapılan
3615 işçiden 3
dediler.
-12 Marttan
renlerce ilan
rarlarından bi
lenmezken Baka
süre içinde se
verdiği 15 gre

'EHDİTLERİNE, E, BASKILARA ALKIMIZ DEMOKRASİYİ SEÇTİ

DEMOKRATİK HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİMİZİN KISITLANDIĞI,ZORLA KOPARARAK KAZANDIĞIMIZ HAKLARIMIZIN ELİMİZDEN ALINMAK İSTENDİĞİ,BİZ İŞÇİ - LERİN BİR MÜCADELE SİLAHI OLAN GREVE KARŞI,İNSANLARI AÇ BIRAKMA HAKKI DEMEK OLAN LOKAVTLARIN RAHATÇA UYGULANDIĞI,GREV HAKKIMIZIN YOKEDİLMEK İSTENDİĞİ,PAHALILIK,İŞSİZLİK,ZULÜM,BASKI VE İŞKENCE- LERİN RAHATÇA KOL GEZDİĞİ SON ÜÇ YIL TÜRKİYE'NİN YÜZ KARASI OLA- RAK HATIRLANACAKTIR.

ararı alması üzeri
de LOKAVT kararı

3

otomobil işçisi
lenen mitingde Lo-
sto ettiler.
nlaşma oldu. Grev
ırıldı.

IININ

DIR

nış bir siyasi ka-
şmelerine kadar na
sermaye iktidarı-
ıif temsilcileri -
nıp, yürürlüğe gi-
: 1973 yılının iş-
ilmeliyiz. Plannın
ı : "... *bu planın*
ni ikinci dereceye
lecektir...". İşte
işçi sınıfının bü
letmek yoluna git-
ın sendikaları ta-
z binlerce işçi lo
ça sermayedar sını
ce lokavt ilan e -
leşimize karşı yö-
emir'in yiğit iş -
bott lokavtları..
. Ama temel bir
Siyasi mücadeleden
conomik mücadele -
erçek kurtuluş i -
ımlamalıdır. Ancak
ışabilecektir ....

lı Maden İş Sendi-
Demir Çelik Fabri
kararı alması üze
e LOKAVT kararı al
grev oylamasında
595'i greve evet

bugüne dek işve -
edilen lokavt ka-
r tanesi bile erte
nlar Kurulu aynı
ndikaların karar
vi ertelemiştir.

● EYLÜL 1973

LOKAVT

-Ereğli Demir Çelik'te grev başladı.

-Haliç'te kurulu TİSA civata fabrikasında 215 işçi işverenin 5,5 ay önce başlattığı LOKAVT'A dayanamayarak açlık grevine başladı. Maden İş'li işçiler haklarını alıncaya kadar direnecekle rini söylediler.

-Disk'e bağlı Basın İş Sendikası 12 Mart Muhtırasından sonra Ankara'da ilk grevi 5 işyerinde uygulamaya başladı.

-29 ay süren sıkı yönetim son iki il olan Ankara ve İstanbul ' danda kaldırılarak bütün Türkiye de sona erdi.

-Ekimde yapılacak genel seçim lerin propaganda çalışmaları baş ladı. Partiler halkımızın çoğunluğunun isteği üzerine demokrasi ve genel af vaad ediyorlar.

● EKİM 1973

GENEL AF HALKIMIZIN DİLEĞİ DE ĞİL BUYRUĞUDUR.

-DİSK seçimlerde işçileri CHP ye oy vermeye çağırdı.

DEMİREL SEÇİM SONUÇLARINI ÖĞRENDİKTEN SONRA

-Genel seçimler yapıldı. Partilerin hiç biri tek başına iktidar olabilecek kadar oy alamadı. CHP oyların % 33.3'ünü ala - rak 185 milletvekili çıkardı. Ve çoğunluk partisi haline geldi.AP ise oyların % 29.8'ini alarak 149 milletvekili çıkarttı.Seçimlerin CHP'nin lehine sonuçlanması başta işçiler olmak üzere bütün demokratik güçlerin tekelci sermayenin iktidarına karşı açık ça bir seçme yaptıklarını göster di.

-Bütün demokratik kuruluşlar Genel Af'ın biran önce çıkması i çin açılan kampanyaya katıldılar

-Mecliste,siyasi tutuklulara yapılan işkencelerle ilgili so - ruşturma açıklaması istendi.

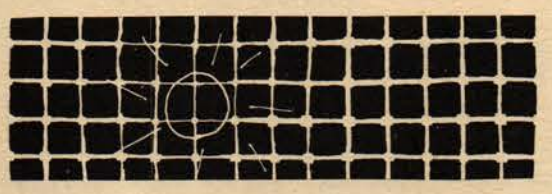

-Yapılan son hesaplara göre hapisanelerde affı bekleyen 60. 000 den fazla tutuklu var.

-Talu Hükümeti istifa etti.

● KASIM 1973

İKTİDAR GREV KIRICILIK YAPI - YOR.

-Ecevit kendisine verilen hükümeti kurma görevini iade etti. Görev Demirel'e verildi.

-2,5 aydan beri sürdürülen Er demir grevi Bakanlar Kurulunun kararıyla bir ay ertelendi. Erte leme kararı sendikalar ve bazı siyasi çevreler tarafından tep - kiyle karşılandı. Disk Genel Baş kanı Kemal Türkler yaptığı açıklamada aracı Kemal Satır ve Hükü meti sermayeden yana taraf tutma sını kınayarak "grev kırıcı" ola rak suçladı.

-Seçimler öncesinde CHP'nin desteklenmesini isteyen DİSK yönetim kurulu hakkında savcılık soruşturma açtı.

-Demirel de hükümeti kurma görevini iade etti.

-Tabii senatör Ahmet Yıldız ' ın Sanıklara işkence yapılması ko nusunu bir önergeyle Başbakan Ta lu'dan sorması üzerine Başbakan bu konuyla ilgili kuruluşlardan kendisine rapor gönderilmesini istedi..

-Almanya yabancı işçi alımını geçici bir süre olarak durdurdu. Gerekçe olarak da Arapların petrol ambargosunun yarattığı enerji bunalımı gösterildi. Halen Al manya'ya gidebilmek için sıra bekleyen 856 bin 375 işçi var.Al man Hükümeti bir kısım yabancı işçiyi enerji tasarrufu için ülkelerine göndereceğini açıkladı. Karar en fazla sermaye çevreleri ni kuşkulandırdı. Çünkü halen Al manyada çalışan 1 milyona yakın Türk işçisi var.

-Demir Gübre,akaryakıt ve Sümerbank mamullerine zam kesinleş ti. (55 firma da zam için fiat kontrol komitesine baş vurdu.

● ARALIK 1973

HALKIMIZ DEMOKRASİYİ SEÇTİ.

-Hükümetin hala kurulamaması üzerine Fahri Korutürk bir radyo konuşması yaparak bütün kuruluşları bu konuda görüşlerini bil - dirmeye çağırdı.

-Sanayi odaları,Ticaret odala rı,Odalar birliği,Sermaye kuru - luşları,Türk-İş CHP-AP fikrini be nimsediklerini açıkladılar.

-Töb Der - DİSK,Tekstil Sendi kası,Bağımsız sendikalar sonseyi Barolar birliği ve bazı demokratik kuruluşlar CHP-AP koalisyonu fikrine karşı çıktılar.

-9 Aralıkta yapılan mahalli seçimlerde de demokrasiden yana güçler çoğunluğu sağladılar.

-DİSK'e bağlı Türkiye Lastik-İş Sendikası İzmit'te kurulu Pimaş işyerinde grev kararı aldı.

-Hükümetin hala kurulamaması üzerine Erken seçim hükümeti kur mak üzere görev Talu'ya verildi.

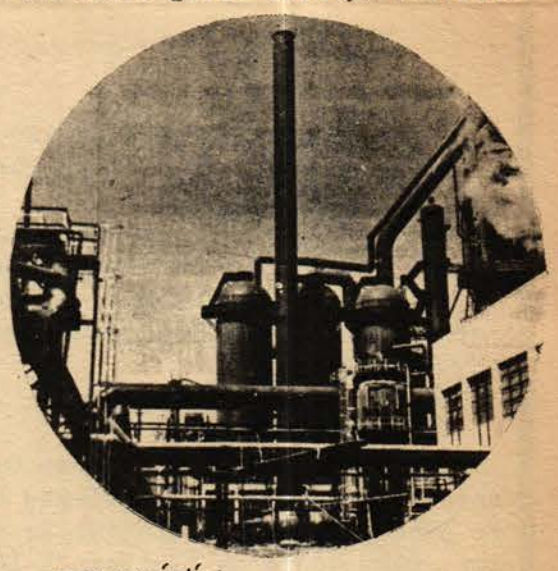

ERDEMİR'İN CAN DAMARI YÜKSEK FIRIN AYŞE...

-İzmit'in Yarımca bölgesinde bulunan Sümerbanka ait seramik ve çini fabrikasında çalışan 1300 işçi açlık grevine başladı. Grev nedeni işverenin toplu sözleşme hükümlerini yerine getirme yişi. Açlık grevi yapanların 400 ü kadın işçi.

-Erdemir grevi Bakanlar Kurulunun yeni bir kararıyla 2 ay da ha ertelendi.

-Zonguldak kömür işletmelerin de çalışan işçiler ocaklara inme diler.

-İşyerinde işçiler TÜRK-İŞ yö neticilerinden İsmail Topkar ve işverenlerin kafalarına yoğurt taslarını geçirdiler.

gelecek işçi sınıfınındır

DÜNYADA İŞÇİ SINIFININ kapitalizm

GEÇMİŞ YILLARDAN DERS ALIP GELECEĞE UMUTLA BAKIYORUZ

1974 yılı kapımızı umutla çalıyor . 1973'de kapitalist sistemin artık insanların hiçbir temel sorununa çözüm getiremediği ispatlandı. Önümüzdeki senelerde 1973 kapitalist dünyanın çürümüşlüğünü, çıkmazlarını belgeleyen buna karşılık şüphesiz sosyalist güçlerin ve sistemin umut yılı olarak anılacaktır.

Geçtiğimiz yılı şöyle bir hatırlamaya çalışırsak adına savaşlar ve ekonomik buhranlar yılı diyebiliriz.

YİĞİT VİETNAM HALKI EMPERYALİZMİ YENDİ.

1973'ün en önemli olaylarından biri 20 yıldan beri savaşan Vietnam Halkının zaferidir. Bu zafer 1973'ün başında geri bıraktırılmış bir ulusun ABD emperyalizmine vurduğu ilk darbeydi. Gerçi barış andlaşmasından sonra da savaş yine Vietnam'ın bazı bölgeleriyle, Hindiçini'de devam ediyorsa da aslında ABD emperyalizminin çok güçlü olmadığının ve " Barış İçin Savaş " ilkesinin doğruluğunun kanıtlanması açısından önemlidir. Vietnam savaşının hemen ardından Amerikan dolarının değerini kaybetmesi de yine dünya piyasasını altüst eden olaylardan biri. Dolar değer kaybedip, altın yükselince , ülkelerin parasal durumları zorlaştı ve fiyatlar artmaya başladı. Bu durum karşısında , İngiltere ve diğer Avrupa ülkeleri enflasyona karşı sıkı tedbirler almaya çalıştılar. Ancak, fiyat artışlarını,halkın huzursuzluğunu ve grevleri önleyemediler. Uzak Doğunun en gelişmiş emperyalist ülkesi olan Japonya'da da durum Avrupa'dan pek farklı değildi.

GERİKALMIŞ HALKLAR HAMMADDE KAYNAKLARINI BİR SİLAH OLARAK KULLANMASINI ÖĞRENİYORLAR.

1973 yılının ikinci yarısında yine emperyalist amaçlarla OrtaDoğu'da başlatılan savaş ise kapitalist dünya için geri tepen bir silah oldu. Kapitalist ülkeleri kendilerini kolay kolay sıyıramayacakları bir ekonomik bunalımın göbeğine itti. Orta Doğu Savaşı bütün acılarına rağmen, gerikalmış ulusların güç birliği yaparak, sömürgen uluslara karşı durabileceklerini, hatta gerektiğinde onların düzenlerini temelden sarsabileceklerini de gösterdi.Öte ki gerikalmış uluslara engel oldu. Nitekim Arapların ellerindeki petrolü silah olarak kullanmalarından sonra,bazı Güney Amerika,Afrika,Asya ülkeleri de ellerindeki hammadde kaynaklarını nasıl kullanacaklarını öğrendiler ve bir silah olarak kullanma kararı aldılar.

ŞİLİ'DE EMEKÇİLERİN İKTİDARI ZORLA ENGELLENDİ.FAŞİST CUNTA İŞÇİLERİ KURŞUNLUYOR.

Şili'de ise halkın oylarıyla iktidara gelen Başkan Allende, iplerini Amerikan emperyalizminin oynattığı faşist bir cunta tarafından alçakça kurşunlandı, ülkede emekçilerin iktidarına zorla engel olundu. 1973'de dünyanın çeşitli ülkelerinde sermaye düzenine karsı çıkan yüzbinlerce insan işkencelere

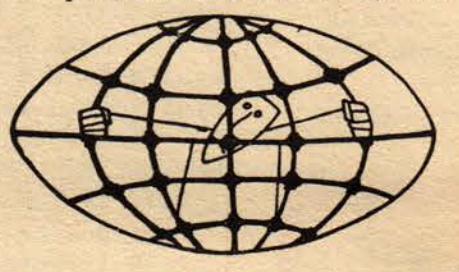

maruz kaldı, öldürüldü. Gerikalmış ülke halklarının uyanışları akıl almaz

ALMANYADAKİ İŞÇİLER VE PETROL

Dünyanın enerji bunalımı ile birlikta Almanyadaki işçilerimizin durumu da yeni bir biçim kazandı.

Gerçekten petrol bunalımı kapitalist ülkeleri yeni bir takım bunalımlara itiyor ve kapitalizmin sonunun yaklaştığını bir kez daha gözlerimizin önüne seriyordu.

GERİ TEPEN SİLAHLAR

Petrol üreten ülkeler önce Ortadoğu savaşında İsrail'i destekleyen ülkelere ambargo koyarken üretimi de azalttılar. Daha sonra da fiatlara % 100 üaşan zamlar yaptılar. Bütün bunlar da Arap ülkelerinin savaşını desteklemek için yapılıyormuş gibi görünüyor ve alkış topluyordu. Ancak gene bir Arap ülkesi olan Irak'ın takındığı farklı tavır ve o güne kadar Amerika'nın ve büyük petrol şirketlerinin dümen suyundan ayrılmayan Küveyt ve Suudi Arabistanın boykota katılması yapılan işin niteliği hakkında şüphe uyandırıyordu.

Gerçekten Arap halkları uzun zamandan beri bir çıbanbaşı gibi durmadan kanayan İsrail karşısında neticeye gidecek tavırlar alınmasını bekledikleri gibi,İsrail'in bekçiliğini yaptığı emperyalist çıkarların sona erdirilmesi için petrol konusunda da esaslı kararlar alınmasını istiyorlardı. Bu istekler bir yandan azgelişmiş ülkelerin emperyalist ekonomilere karşı kendilerini koruma istekleri ile de birleşiyordu.

Arap halklarının hükümetlerine yaptıkları baskılar petrol konusunda bu yolda bir karar alınmasını zorunlu kıldı. Meseleye temelden çözüm getirecek karar da petrol şirketlerinin tamamen devletleştirilmesi veya hiç değilse millileştirilmesiydi.

Nitekim Irak da yabancı şirketlerin millileştirilmesini teklif ediyordu.Ama bu baskıları hisseden ve bu potansiyeli de kendi çıkarlarına kullanmanın yollarını arayan uluslararası Petrol şirketleri ve onların Jandarması Amerika,önce ambargoyu sonra da petrol fiatlarına zammı sahneye koydular, Böylece hem halktan gelen baskıyı kanalize ederek bu kararları alan hükümetlerin puan toplamasını sağladılar,hem de Irak'ın millileştirme teklifi gibi emperyalizme çok ağır bir darbe olacak ihtimali önlemiş oldular.

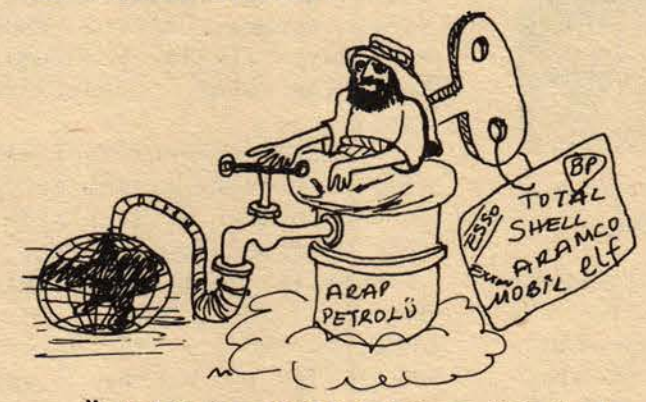

Üstelik kapitalist dünya içinde Avrupa ve Japonya'nın süratle kendisi aleyhine gelişmesinden çekinen Amerika, Araplar ve petrol vasıtasıyla enerjilerini kıstırarak onlara bir ders veriyor ve gelişme hızlarını düşürüyordu . Öte yandan petrol şirketleri de kârlarına yeni kârlar katacaklardı. Ortadoğuda meydana gelen bu olaylar dünyanın diğer petrol üreten ülkelerine de örnek oldu. Orta ve güney Amerikanın petrol üreten ülkeleri de zam yapmaya başlayınca işin ucu Amerikaya da dokunmaya başladı. Amerika'nın Avrupa ve Japonya'ya karşı kullanmaya çalıştığı silah oralarda gerekli tahribatı yaptıktan sonra geri tepiyordu. Amerika da bu tahribatın dışında kalamıyacaktı.Kapitalizm kendisini tahrip edecek yolları gene kendisi hazırlıyordu. Böylece azgelişmişler ya da sanayileşememiş toplumlar emperyalist ülkelere karşı eksik de olsa bir mücadele örneği vermiş oluyorlardı.

KAPİTALİZMİN ÇIKMAZI VE YABANCI İŞÇİLER

Japonya ile birlikte petrol ve ona bağlı enerji bunalımından en fazla zarar gören ekonomik toplum Avrupa idi. Bu durum Avrupa ülkelerinde çalışan işçilerimiz için tehlike çanlarının çalmasına sebeb oldu.

Öte yandan Alman kapitalizminin fazla üretimden doğan krizi ve enflasyon tehdidi altında kalması Alman hükümeti ve Merkez bankasının bir " İstikrar programı " kabul etmesine sebeb olmuştu.

Bu programın bir bölümüne göre de gelecek bir ekonomik krizde çalışma izni biten yabancı işçilere yeniden çalışma izni verilmeden önce iş pazarı iyice tetkik edilecekti. Petrol bunalımı da bu türden bir kriz olarak kapıya dayandı.

Zaten yıllanmış yabancı işçiler Alman işverenlerinin tercih ettiği her emre amade ucuz işçiler olmaktan da çıkmışlardı. (Ford grevi bunun örneğidir.) Bu nedenle işverenlerin büyük ço

MÜCADELESİ GÜÇLENİYOR

can çekişiyor

baskı tedbirleriyle, sermaye sınıfları ve emperyalist ülkeler tarafından en - gellenmeye çalışıldı. Sözde demokrasi kurallarının uygulandığı iddia edilen kapitalist ülkelerde yasalar, haklar a labildiğine çiğnendi, halkın nefes alışlarına kadar gizli mikrofonlarla dinlendi,işçi,köylü,ilerici, aydın,öğrenci,memur milyonlarca insan polis ar şivlerinde fişlendi.

GÖSTERMELİK BİR DEMOKRASİYE BİLE TAHAMMÜLÜ OLMAYAN CİA YUNANİSTAN'DA FAŞİZMİ KOYULAŞTIRDI.

Nihayet 1973'ün sonlarına doğru kapı komşumuz Yunanistan'da CIA tarafından iktidara getirilen Papodopulos Cun tası yine CIA tarafından devrilip yerine daha faşist bir cunta getirildi. Yine işkenceler,ölümler...

Fakat tabiki 1973de dünya bundan ibaret değil.

1973 DÜNYA İŞÇİ SINIFININ ULUSLAR ARASI SERMAYEYE VERDİĞİ DERSLERLE DOLU BİR YIL OLDU.

Gün geçtikçe gelişen ve güçlenen işçi sınıfının insanca yaşamak için verdiği mücadele de yeni boyutlara erişti. Dünyanın dört bir yanında milyonlarca emekçi kardeşimiz, sömürüye karşı, birbirlerine omuz vererek,safla rını sıklaştırarak, örgütlenerek et -

VİETNAM'DA ÖZGÜRLÜK VE BARIŞ İÇİN ÇOK KAN DÖKÜLDÜ

kin mücadeleler vermektedirler.İnsanın insan tarafından sömürülmediği bir düzen için savaşanlar,ülkeleri ve halkla rı tatlı karları için sömürenlere unutulmaz dersler verdiler ve yeni yıla u mutla girdiler.

DÜNYA İŞÇİLERİNİN ŞARSILMAZ BİRLİĞİ SERMAYEYİ DİZE GETİRİYOR.

İsviçre'de Lip İşçilerinin,Almanyada Ford,İtalya'da posta ve basım işçilerinin başarıları 73 yılının unutul - maz grevleridir. Ayrıca Fransa'da Ekim de ve Aralık ayının son günlerinde yapılan genel grevler sermaye iktidarına iyi bir darbe olmuş,sosyalist partinin ise güçlenmesine yol açmıştır.Aynı durum İngilterede ve İtalyada da tekrarlanmış,hatta sermaye iktidarı İngiltere işçi partisinin birçok teklifini ka bul etmek zorunda kalmıştır. Fransada Renauld fabrikalarında yapılan grev ve onu destekleyen Portekiz,Cezayir-İspan yol Renauld işçilerinin grevleri, Faşist İspanyada Ağustos ayında Roche iş çilerinin başlattığı ICF'ye bağlı sendikaların ve bizim de desteklediğimiz grevler uluslararası işçi dayanışmasının önemini dünya sermayedarlarına bir kere daha göstermiştir.

Nisan ayı içinde ücretlerin arttırılması ve lokavta karşı Danimarkada yapılan genel grev yalnız o ülkeyi değil ilişkide olduğu bir çok ülkeyi de dolaylı olarak etkilemiştir.

Geri kalmış ülkeleri sömürerek ekonomisini geliştiren ve dünyanın emperyalist devlerinden biri haline gelen Japonyada haziran ayında ulaşım ve kamu görevlilerinin ücretlerinin arttırılması için yaptıkları genel grev ve demokratik haklar için yapılan mücadeleler ülkenin hayatını geçici de olsa felce uğratmıştır. Kapitalist gelişmiş ülkelerde verilen bu mücadelelerin yanında bir de geri kalmış uluslarda faşist hükümetlere karşı yapılan siyasi hareketler var. Bunlardan bir tanesi de bir Güney Amerika ülkesi olan Urugu ay da Faşist hükümetin özgürlükleri kısıtlaması üzerine başlatılan ve 15 gün sürüp başarıyla sonuçlanan genel grev. Yine geri kalmış bir ülke olan Hindistanda sendikaların fiat artışlarına karşı harekete geçmesi 1973 yılının önemli olaylarından.

1973 İŞÇİ SINIFINA BUHRANLAR İÇİNDE ÇIRPINAN KAPİTALİST DÜNYANIN ÇÖKÜŞÜNÜ MÜJDELİYOR.

Evet 73 yılı,sosyalist güçlerin sağlıklı ekonomik gelişimine karşılık,kapitalist sistemin çöküşünü müjdeleyen büyük buhranın yoğunlaştığı bir yıl olarak anılacaktır.

Bu gün başta avrupa olmak üzere tüm kapitalist dünyayı etkisi altına alan ekonomik buhranı salt enerji krizine bağlıyarak,bu krizin çözümüyle meselenin halledileceğine inananlar yanılıyorlar. Ve asıl nedeni,kapitalist ekonominin devresel bunalımını görmezlikten geliyorlar.

Artık kapitalizm,zorbalık dönemlerinde olduğu gibi hammadde kaynağı ülkeleri insafsızca sömürememektedir. Ekonomisini daha da güçlendirmek için yeni pazarlar aramakta fakat diğer kapitalist ülkelerle çıkar çatışmasına düşmekte,pazar ülke halkının mücadelesi ve sosyalist ülkelerin tepkisiyle karşılaşmaktadır. Sömürü alanlarının daralması kapitalist ülkeleri buhrandan buhrana sürüklemekte yeni pazarlar ve yatırım alanları bulabilmek için ka pitalist grup ve emperyalist devletler birbirlerini yemektedirler. Bunu hergün gözlerimizle görebiliyoruz.İşte Amerika,Ortak Pazar ülkeleri ve Japonya arasındaki ilişkilerin aldığı en son şekil. İşte birbirleriyle dayanışma lafları eden avrupa ülkelerinin hali.

FRANSA'DA GENEL GREV

Kimsenin kimseye yardım elini uzatacak hali kalmadı. Herkez kendi başının çaresine bakmaya çalışıyor. İssizlik ve pahallılık had safhada. Bütün bu keşmekeş içinde sermayedar sınıflar ekono - mik krizin yükünü işçilerin ve emekçilerin sırtına yüklüyor,bir eliyle verdiklerini öbür eliyle geri alıyor. Düzenden hoşnut olmayanların sayısı gün geçtikçe artıyor. Bu zor günlerde iktidarı kaptırmamak için en sert tedbirlere baş vuran halkın bütün demokratik hak ve özgürlüklerini kısıtlayan, akıl almaz baskılar uygulayan sermaye iktidarlarına karşı dünyanın her tarafında direnişler artıyor.

umut işçi sınıfındadır

İşte,1974 yılına böyle bir dünyayla giriyoruz. Dünya işçi sınıfını çok zor fakat umut dolu yıllar bekliyor. Unutmayalım ki dünyada herhangi bir ülkede sermayedar sınıflara vurulan her darbe işçi sınıfının kurtuluşuna giden yolda atılan bir adımdır.

BUNALIMI

ğunluğu bir ROTASYON (değiştirme) politikasından yanaydılar. Böylece yeni gelen işçileri gözleri tamamen açılmadan ve kendileri ile mücadeleye girmeden önce geri göndermek imkânına sahip olacaklardı.

PEKİ YA TÜRKİYEDEKİ KAPİTALİSTLER!

Almanya'dan petrol ve enerji bunalımının da etkisi ile böylece kapı dışarı edilmek istenen işçilere Türkiye'deki politikacılar ve sermayedarlar da aman gelmeyin diye yalvarıyor,geri dönmemeleri için çareler arıyorlar. Çünkü Almanya'dan geri gelecek işçilerin gönderecekleri dövizin kaybolmasından öte,beraberlerinde getirecekleri problemler Türkiye kapitalizminin altından çıkabileceği cinsten değildir.

1974 DE NELER OLACAK?

1973 de Kapitalizmin üç devi Amerika,Avrupa ve Japonya birbirlerini yemeğe giriştiler. Başlangıçta işler Amerikanın aleyhine gelişiyordu. Ama sonra son petrol oyunu ile Amerika diğer ikisine kolay altından çıkamıyacakları bir darbe vurdu. Şimdi Amerikan doları Avrupa ve Japon paralarına göre bir miktar değer kazanacak. Ama bu kapitalizmin tüm olarak içinde bulunduğu çöküntüyü etkilemiyecek. Bütün kapitalist ve bağlı ekonomilerde buhranlar ortaya çıkacaktır.

Doğrusu 1974 bütün dünya gibi Türkiye'de de kapitalizmin çöküşünü yaklaştıracak krizleri,buhranları beraberinde getirmektedir. Önemli olan bu yıkımın altından emekçi sınıflara ümit ışıklarının sızmaya başlamasıdır.

İŞÇİLER TOPKAR'A YOĞURT ATTI

Yukarda resmini gördüğünüz Petrol-İş Genel Başkanı İsmail Topkar ile Genel Sekreteri Özkal Yici sermayeyle iş birliği yapmanın cezasını işçilerden kafalarına yoğurt taslarını yiyerek buldular.

Türkiye Petrolleri A.O.'nın İzmir Aliağa Rafinerisinde çalışmakta olan Petkim-İş'e bağlı 700 kadar işçiden Petrol-İş'in işverenle anlaşarak düzen lediği sahte fişlerle aidat kesilmek istenmiştir. Bu durumun ortaya çıkma - sından sonra işyerine gelen Petrol- İş yetkilileri işverenle birlikte yemek saatinde işçilerin yemekhanesine gel - mişlerdir. İşçilerle tanışmak isteyen sendika yetkililerini işçiler tanıyınca işler karışmıştır. Önce sahtekarlıkları yüzlerine vurulan Petrol-İş yöneticilerinin kafalarına sonradan yoğurt tasları atılmış işveren de dahil hepsinin üstleri,yüzleri yoğurt içinde kalmıştır. İşverenin Polis çağırmasıyla linç edilmekten kurtarılan Petrol - İş Yöneticileri girdikleri bir işyerinden ilk defa yüzlerinin akıyla! çıkmışlardır.

sermayenin sözcüsü halil tunç

Sermayedar sınıfın borazancısı Türk-İş'in,değişmez Genel Sekreteri Halil Tunç son günlerde yine gazete sayfalarını işgal ediyor.

Ulusal menfaat-işçi sınıf menfaati diye,ağa babalarının ikiyüz yıl önce ortaya attığı,yaveleri tekrarlayıp duruyor. Demagoji ustası Tunç : "İşverenler demokrasi isteyince biz onların karşısında olduğumuz için hayır mı diyeceğiz." diye buyurmuş. Bunlar ucuz laflar,değişmez genel sekreter. Bu laflara artık işçi sınıfı ağzıyla bile gülmüyor.

İşçi sınıfı,şimdi senin bu laflarınla "işçi sınıfını" "ulus"un içinde sayıp saymadığını düşünüyor.

Bir gün yanılıp şaşıp bir işçi topluluğu karşısına çıkarsan,en kuvvetli rakibin Petrol-İş genel başkanı İsmail TOPKAR'a attıkları yoğurtlar mı atarlar kafana,başka şeyler mi sen onu düşün.

Hem sana en güzel cevabı TRT tele vizyonunda sanayi odası adına verdiler, "sayın meslektaşımızın elbisesi gibi kafasının içi de tam bizim gibi diyerek.

Şimdi işçi sınıfı sermayedarları "meslektaşı" "aynı elbiseyi giyen " "kafalarının içi aynı olan" sözde sendikacıları teker teker tanıyıp tesbit ediyor. Tesbit ediyor ve birinin kafasına yoğurt atıyor, bakalım diğerlerinin kısmeti ne?

BARUT İŞÇİLERİ UYANIYOR

Madeni eşya işkolunda kurulu bir sendika vardır: Metal-İş. Devletin büyük işyerlerine iktidarların emriyle giren bir sarı sendikadır bu.

Partilerüstü sendikacılık yutturmacasını kendine düstur etmiş olan bu sarı sendikanın,yöneticileri ise sermaye dar sınıfın borazanı olan partilerin AP'nin DP'nin MSP'nin üyesidirler.

İşkolları madeni eşya olduğu halde, Kırıkkale ve Elmadağ Barut fabrikalarındaki işçilere,eski partizan fabrika müdürlerinin baskısıyla kurdurulan Barut-İş Sendikasını da federasyonlarına zorla alan Metal-İş Sendikası artık çöküyor.

Antidemokratik baskılara rağmen,işçi sınıfı Türkiye'de hızla bilinçleniyor ve bilinçlendikçe de ilk iş olarak sarı sendika çemberini kırıyor.

Kırıkkale ve Elmadağ Barut fabrikaları işçileri,daha önce Kimya-İş'in üyesiydiler. Partizan iktidarların,partizan fabrika müdürlerinin zoruyla işçiler Kimya-İş'ten istifa ettirildiler Kırıkkale Barut-İş,Elmadağ Barut - İş diye iki sendika kurduruldu. Sonra da bu sendikalar Metal-İş Fedarasyonuna üye yaptırıldı.

Aradan geçen zaman içinde,Barut işçileri,Metal-İş federasyonunu da Barut İş Sendikasını da yakından tanıdılar . Ve Sarı federasyona ve sarı Barut - İş Sendikalarına karşı çıkıyorlar.

CIA ZİYA SEÇİMİ KAYBETTİ

Geçen sayımızda mahalli seçimlerden önce bir adamı tanıtmıştık. "KARTAL VE PENDİK EMEKÇİLERİ BU ADAMA OY VERMEYİN demiştik. Kartal ve Pendik emekçileri Ziya Hepbir'e oy vermediler. A.P. den Belediye Başkan adayı olan Ziya Hepbir in aldığı bütün oylar 300 ü geçemedi.

9 Aralıkda bir adam daha seçilemedi Orhangazi'nin tabu haline gelmiş,yıl - lanmış belediye reisi Tozkoparan, Kav işçisine karşı saf tutmanın bedelini ödedi.

9 Aralıkta biz işçiler bilinçlendiğimiz kadar güçlü olduk. Kartal'da,Orhangazi'de ve daha bir çok yerde işçi sınıfı düşmanlarının,sarı sendikacıların,siyaset cambarlarının söz sahibi olamıyacağını isbat etmesini bildik.

Bu örnekler bizim birlikte ve bilinçle hareket ettiğimiz zaman, bütün hokkabazlıklara rağmen engelleri aşa - bildiğimizi göstermektedir. Demokrasi biz bölünmediğimiz ve bilinçli hareket ettiğimiz ölçüde bizden yana çalışacaktır. Şimdiye kadar sandıklardan çıkanların bizden yana olmaması biraz da kendi kabahatimizdi. Ama işte engelleri birer birer yıkıyoruz. Gelecek güzel günler bizimdir.

Devlet Parasıyla Grev Kırıcılığı

Eski AP Milletvekillerinden Gökhan Evliyaoğlu,Bir yıl kadar önce AP'li Çalışma Bakanı Ali Naili Erdem Tarafından Almanya'daki işçilerimizin uyanmasını önlemek, onların devrimci fikirlere, sınıf bilincine sahip olmalarını engellemek görevi ile Almanya'ya gönderilmişti.

Almanya'ya gittiği andan itibaren çeşitli rezaletler çıkaran,işçi sınıfının bütün devrimci girişimlerini baltalamaya çabalayan Evliyaoğlu,uyanık işçileri de sürekli olarak Türkiye'ye ispiyon etmiştir. Kendini MİT ajanı olarak da tanıtan Evliyaoğlu,meşhur Ford grevinde,ücret zammı isteyen işçi kardeşlerimize,işverenin yanında,fabrikanın balkonundan bir konuşma yapmış ve "Sizi komünistler kışkırtıyor. Ücret zammı ne demek. Türkiye'de bu paraları bulabiliyor muydunuz? Hemen işinizin başına dönün. Yoksa sizi Türkiye'ye göndertirim.." demiştir. İşçilerin "yuh" sesleri arasında birden şaşkına dönen Evliyaoğlu daha sonra işverenin yardımı ile fabrikanın arka kapısından güçlükle kaçmıştır. Grev kırıcılığının sökmediğini gören eski AP milletvekili yeni grev kırıcı Evliyaoğlu,daha sonra Alman Sendikalar Birliğinin (DGB) toplantılarına da katılarak bazı gülünç konuşmalar yapmış,kendisine cevap veren Alman Sendikacıları "Sen de komünistsin..." gibi yavan cevaplarla susturmak istemiş,beceremeyince de kavga çıkarmaktan çekinmemiştir.

Alman sendikaları arasında Türkiye'yi sürekli olarak küçük düşüren ve nasıl olup da devletin bir görevlisinin açık açık grev kırıcılığı yaptığı soru sunun, yayılmasına yol açan Evliyaoğlu hakkında Alman Sendikalar Birliği olan DGB,Türk İş'e bir yazı göndererek bu adamdan kurtulmak için yardım istemiştir.

KİMYA-İŞ 1956

TÜRKİYE KİMYA İŞÇİLERİ SENDİKASI ADINA SAHİBİ: DİNÇER DOĞU ● YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: HÜSAMETTİN BAKAN ● TEKNİK DÜZEN: KİMYA-İŞ EĞİTİM SEKRETERLİĞİ ● ADRES: KLOD FARER CADDESİ, 12/3 CAĞALOĞLU/İSTANBUL ● TELEFON: 22 91 30 ve 27 70 42 ● ÜYELERE PARASIZ DAĞITILIR ● AYDA BİR YAYINLANIR MESLEKİ YAYIN ORGANIDIR ● BASKI: KARACA OFSET 25 KURUŞTUR

Son bas. ta: 16.1.1974